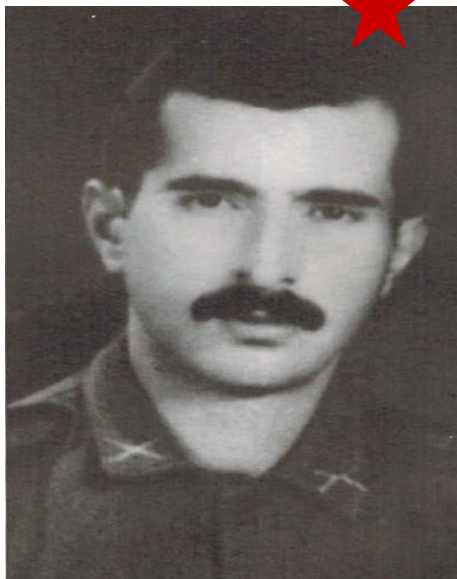

از کارگران چریک فدایی خلق

بیاموزیم

رفیق منوچهر بهایی پور

در نهم مهر سال ۵۰، در شرایطی که چریکهای فدایی خلق به تازگی به تحقق تئوری مبارزه مسلحانه خود در جامعه دست زده بودند، در شرایطی که عملیات و حتی درگیری مسلحانه چریکهای فدایی خلق با نیروهای مسلح رژیم شاه کارگران و دیگر توده های تحت ستم ایران را از وجود پیشاهنگی انقلابی در جامعه آگاه و آنها را به مبارزه جهت رسیدن به خواست های طبقاتی خویش امیدوار می ساخت، رفیق کارگر، منوچهر بهایی پور با رزم دلاورانه اش دین خود را به طبقه کارگر ایران ادا نمود.

این رفیق کارگر همراه با زن دلاور فدائی مهنوش ابراهیمی هنگامی که نیروهای سرکوبگر شاه برای دستگیری آنها به یکی از پایگاه های چریکهای فدائی خلق در خیابان ابطحی تهران حمله نمود به جای تسلیم به درگیری مسلحانه با نیروهای مسلح رژیم پرداخته و حماسه جاودانه آفریدند. در این درگیری نابرابر رفیق منوچهر در کنار رفیق مهنوش ابراهیمی قهرمانانه جنگید و جانش را وثیقه ای برای تحقق آرمانهای کمونیستی اش قرار داد. دو چریک فدائی قهرمان، این فرزندان پاک کارگران و زحمتکش ایران در طی درگیری مسلحانه و نابرابر خود سرانجام با خوششان پرچم انقلاب ستمکشان علیه ستمگران را سرخ تر نمودند.

رفیق منوچهر کارگر شرکت تلفن لاهیجان بود که به دلیل ارتباط با رزمندگان سیاهکل در همان سال ۴۹ از سوی ساواک شناسائی شد و به همین خاطر از به اجبار متواری گشته و زندگی مخفی در پیش گرفت.

بازگشت برخی کارگران اخراجی شهرداری قم

به شرط پذیرش قرارداد جدید!

روز دوشنبه ۴ خرداد ماه، کارگران اخراج شده فضای سبز شهر قم گفتند به تازگی از سوی پیمانکاران جدید، از تعدادی از آنها خواسته شده است تا با قبول شرایط متفاوت به کار قبلی خود بازگردند. در شرایط جدید در برابر افزایش ساعات کار دستمزد آنها بصورت چشمگیری کاهش یافته است. این کارگران در توضیح می گویند در زمان پیمانکاران قبلی آنها در ازاء انجام حداقل هشت ساعت کار در روز، برخورداری از حق تعطیلی روز جمعه و حق انجام اضافه کاری تا سقف یک میلیون و دویست هزار تومان در ماه دستمزد می گرفتند اما با وجود افزایش ۱۷ درصدی دستمزدهای سال ۹۴، آنها باید از این به بعد بدون برخورداری از مزایای انجام اضافه کاری و یا حق برخورداری از مرخصی و تعطیلی روز جمعه، به همان کار سابق مشغول شوند و در عوض نهایتاً تا نزدیک به ۹۰۰ هزار تومان دستمزد بگیرند. کارگران معترض فضای سبز شهرداری قم می گویند این تعدیل مزایای نتیجه تغییراتی است که باعث شده است تا در قرار دادهای جدید پیمانکاران فضای سبز با شهرداری قم نوع کار از "قرارداد معین" به "حجمی" تبدیل شود. در خاتمه گزارش به نقل از کارگران معترض آمده است در این دوره اعتراض، پیمانکاران فضای سبز از طریق استخدام کارگران روزمزد ارزان قیمت و یا متوقف کردن برخی فعالیت های خود تلاش کردند کار را با وجود اعتصاب کارگران ادامه دهند.

مقاومت کارگران در مقابل

قرارداد سفید امضاء!

گزارشی به تاریخ چهارشنبه ۶ خرداد ماه، از کارخانه کاشی بیستون در استان کرمانشاه از اخراج صد کارگر این کارخانه از ابتدای سال ۹۴ خبر می دهد. بر اساس این گزارش، تا پایان اسفند ماه سال گذشته در این واحد تولیدی ۳۰۰ کارگر قراردادی مشغول به کار بودند، اما کارفرما از ابتدای فروردین ماه سال ۹۴ یک سوم نیروی کار این کارخانه را بعد از اتمام قرارداد کارشان اخراج کرده است. و اخیراً برای عقد قرار داد سفید امضاء با ۲۰۰ کارگر باقی مانده پافشاری می کند که با مخالفت کارگران روبرو شده است.

سرسخن:

اخراج، دستگیری و کشتار.

پاسخ رژیم به کارگران

معرض

نگاهی به اخبار کارگری منتشره در ایران که البته به هیچوجه کامل و همه جانبه نبوده و به خصوص تهی از اخبار مربوط به کارگران زن می باشند، اخباری که حتی خود خبرگزاری های رژیم جمهوری اسلامی نیز آنها را تأیید می کند بیانگر ابعاد گسترده و بسیار شدید اعمال سرکوبگرانه علیه کارگران مبارز ما می باشند. این اخبار نشان می دهند که رژیم جز حمایت از سرمایه داران در اخراج کارگران، جز دستگیری و تحمیل مجازات های گوناگون و حتی کشتار کارگران، پاسخ دیگری در مقابل کارگران و مبارزات گسترده و پیگیرانه آنان ندارد؛ و این همه در شرایطی صورت می گیرد که در جامعه ما از کمترین آزادیهای دموکراتیک خبری نیست و دیکتاتوری شدیداً قهر آمیز بر آن حاکم است. اما چرا برقراری سیستم سرمایه داری در اروپا با آزادی های دموکراتیک همراه بود ولی در سیستم سرمایه داری ایران دیکتاتوری و اختناق مداوم نفس کارگران و دیگر توده های تحت ستم ایران را می بُرد؟ به این سؤال کسانی که سرمایه داری حاکم بر ایران را همان سرمایه داری کلاسیک قرن ۱۹ به حساب می آورند، قادر نیستند پاسخ درستی بدهند. چنین کسانی به صرف این که در هر دو سیستم کارگران توسط سرمایه داران استثمار می شوند مطرح می کنند که سرمایه داری، سرمایه داری است و فرقی بین سیستم سرمایه داری وابسته حاکم بر ایران با سرمایه داری کلاسیک که در جوامع اروپائی با انهدام سلطه فئودالیسم مستقر شد وجود ندارد. در برخورد به این نظر نادرست و در عین حال برای هر چه ملموس تر کردن رابطه جمهوری اسلامی با کارگران لازم است روی برخی از اخبار که واقعیت هایی در آنها منعکس شده است تکیه نمود.

ادامه در صفحه ۲

خبری حاکی از آن است که در ۲۶ خرداد سال جاری در جریان حرکت مبارزاتی دسته جمعی کارگران شرکت معدنچو زرن در اعتراض به ۳ ماه بلاتکلیفی خود، کارگری جان خود را از دست داد. در توضیح این خبر متوجه می شویم که کارگران این معدن برای رساندن فریاد دادخواهی خود به گوش دیگران، در ابتدای جاده پابدانا تجمع نموده و اقدام به بستن جاده مذکور کرده بودند. اما جمهوری اسلامی که حتی حاضر نبود به صورت نمایشی هم که شده یکی از نمایندگان خود را حداقل برای شنیدن خواست های کارگران به میان آن ها بفرستد بلادرنگ نیروهای مسلح خود را به سراغ کارگران مبارز فرستاد که این اقدام منجر به کشته شدن یکی از کارگران معدن" به نام محمد علی میرزایی، حدوداً ۴۰ ساله و دارای

دو فرزند" گردید. خبرگزاری ایلنا در این مورد نوشته است که "پس از بسته شدن جاده، مأمورین به قصد متفرق کردن کارگران و باز شدن جاده برای عبور کامیون ها از گاز اشک آور استفاده کرده اند. در همین هنگام محمدعلی میرزایی که از ناحیه چشم آسیب دیده بود و دید خوبی نداشت، ناگهان با تریلر حامل زغال که قصد عبور از بین تجمع کنندگان را داشت برخورد کرد و کشته شد." اما، اگر کارگر نام برده درست به همین صورتی که ایلنا توضیح داده به قتل رسیده باشد این امر بیانگر آن است که نیروهای سرکوبگر رژیم برای مقابله با کارگران بر حسب "وظیفه" به روی کارگران گاز اشک آور شلیک کرده و در همین حین -

بدون آنکه بیمی از کشته شدن کارگرانی که با چشمانی آسیب دیده از گاز اشک آور در وسط جاده قرار داشتند به دل راه دهند- به کامیون ها و تریلرهائی که در ابتدای جاده متوقف شده بودند دستور عبور داده و موجبات قتل آن کارگر معدن را به وجود آورده اند. مسلم است که این نیروهای سرکوبگر در صورت عدم موفقیت در پراکنده کردن کارگران، به روی آنها آتش نیز می گشودند، همانطور که در خاتون آباد شاهد بودیم که مأموران رژیم با قساوت تمام به روی کارگران مبارزی که به همراه خانواده هایشان دست به راهپیمائی زده بودند تیر اندازی کرده و شماری از کارگران را به قتل رساندند. این خبر نمونه ای از برخورد رژیم به دادخواهی کارگران و حمایت جمهوری اسلامی به مثابه یک رژیم وابسته به امپریالیسم از سرمایه داران در مقابل کارگران مبارز را به دست می دهد. در نمونه های دیگر نیز می توان اشکال دیگری از مقابله با کارگران به نفع سرمایه داران از طرف رژیم جمهوری اسلامی را مشاهده نمود. از جمله می توان دید که سرمایه داران با اطمینان خاطر از حمایت رژیم از خود به راحتی کارگران را از کار برکنار می کنند و این در حالی است که اغلب، حقوق چند ماه از دسترنج آنان را نیز به جیب زده اند. در چنین مواردی که امروز به صورت روالی عادی در آمده است کارگران اخراجی نه با مراجعه به اداره کار و نه

به مراجع دیگر قادر به رسیدن به مطالبات خود نمی باشند. کارگران دست به مبارزه می زنند، اعتصاب می کنند، تجمعات اعتراضی بر پا می کنند، به راهپیمائی و یا بستن جاده اقدام می کنند، با مدیران و دست اندر کاران کارفرما درگیر می شوند و غیره. در این صورت نیز رژیم جمهوری اسلامی دست در دست سرمایه داران به مقابله با کارگران می پردازد، نیروهای مسلح خود را علیه کارگران بسیج می کند، برای زهر چشم گرفتن از کارگران آنها را به دفاتر "حراست" کارخانه که جز شعبه های وزارت اطلاعات در هر کارخانه نیستند فرا می خواند، کارگران را دستگیر می کند، آنها را در بیدادگاه های خود دادگاهی می کند که در این صورت حکم شلاق و بستن جریمه های گزاف از جمله مجازات کارگران معترض می باشد. نمونه های زیر

که اگر در غرب سلطه بورژوازی در شکل کلاسیک خود با آزادی های دموکراتیک و از جمله آزادی برپائی اتحادیه و سندیکا برای کارگران همراه بود و کارگران اروپائی بر اساس قانون امکان تجمع آزاد، تظاهرات، تدوین و پخش نشریه و غیره را داشتند، در ایران درست به دلیل استقرار سلطه امپریالیستی، به جای دموکراسی دیکتاتوری همزاد این سلطه سایه سیاه خود را بر جامعه ما گستراند. بیهوده نیست که رضا شاه که تأمین منافع امپریالیسم انگلیس در ایران را به عهده گرفته بود در اقدامات اولیه خود که بیانگر دیکتاتوری امپریالیستی حکومت وی بود "قانون سیاه ۱۳۱۰" را در مجلس به تصویب رساند. با توسل به این قانون، دیکتاتوری حاکم مانع از تشکیل و فعالیت سندیکاها و اتحادیه های کارگری که قبل از سلطه کامل امپریالیستها بر ایران به تدریج در جامعه پا گرفته بودند شده و آنها را به نابودی کشاند.

نشان دهنده واقعیت های فوق می باشند:

اخراج ۳۰ نفر از کارگران معدن زغال سنگ چشمه پودنه کرمان به علت برگزاری اعتصاب یک هفته ای جهت اعتراض به عدم پرداخت چند ماه از دستمزدشان. پیش از این، ۱۳ نفر از کارگران این معدن نیز در پی اعتراضات خود به کشته شدن سه همکار خود در انفجار سال گذشته معدن زغال سنگ چشمه پودنه، از کار اخراج شده بودند. اخراج ۳ کارگر قدیمی معدن زغال سنگ طرزه به دلیل پی گیری مطالبات معوقه خود. این کارگران هر یک ۱۳ سال سابقه کار در این معدن را داشتند. اخراج ۳۳ کارگر شرکت واحد اصفهان. پیش از این، شورای تأمین استان اصفهان بعد از اعتراضات مکرر و تجمع هزار راننده شرکت واحد اتوبوسرانی اصفهان و حومه در مقابل ساختمان شهرداری در تاریخ ۱۱ بهمن سال گذشته وعده داده بود به مطالبات کارگران رسیدگی خواهد کرد. کارگران بیکار شده شرکت واحد اصفهان از یک تا ۲۵ سال سابقه کار دارند. اخراج ۲۱ کارگر معدن کوشک بافق به خاطر شرکت فعال در اعتراضات کارگری علیرغم پشتیبانی شدید دیگر کارگران از آنها و حتی برپائی یک اعتصاب ۲۳ روزه برای بازگرداندن کارگران اخراجی به کار. تاریخ اخراج های فوق الذکر بر اساس گزارشات خبرگزاری ایلنا به ترتیب دوم، پنجم، یازدهم و بیست و سوم فروردین ماه سال جاری می باشد.

از موارد دستگیری و دادگاهی کردن کارگران به خاطر مبارزه جهت احقاق حقوق حق خود نیز می توان نمونه های متعددی را ذکر کرد که در اینجا تنها به دو نمونه بسنده می کنیم. نمونه اول مربوط به کارگران فصلی معدن طلای آغ دره تکاب واقع در آذربایجان می باشد. پس از اخراج ناپهنگام ۳۵۰ کارگر از سوی صاحب کار یعنی شرکت "پویان زرکان" که منجر به تجمع چند روزه این کارگران در مقابل نگهبانی معدن در دی ماه گذشته شد، دادگاه تکاب با شکایت کارفرما ۲۶ نفر از کارگران را بازداشت نمود. در جریان این تجمع سه کارگر که دیگر تحمل ستم فزاینده شرکت مذکور را نداشتند دست به خودکشی زدند. با این حال یازده نفر از این کارگران به دلیل شرکت در تجمع اعتراضی به اتهام اغتشاش از سوی دادگاه عمومی تکاب احضار شدند. آخرین خبر

حاکی است که روز دوشنبه یازده خرداد ماه سال جاری برای ۱۲ نفر کارگران اخراج شده که تأمین برای زندگی و معاش خود ندارند نیز برگه احضاریه صادر شده است. به گزارش خبرگزاری ایلنا، این احضاریه ها در ارتباط با اعتراض صنفی سال گذشته صادر شده و براساس آن کارگران احضار شده باید در روز ۲۹ شهریور ماه برای دومین بار به دادگاه تکاب مراجعه کنند. نمونه دیگر در ارتباط با شرکت پیمانکاری کیسون می باشد که بر اساس گزارش هائی خانواده فرخ نگهدار منفور صاحب اصلی آن به شمار می روند. به گزارش ایلنا در پی اخراج ۴ کارگر کارگاه مرکزی قطار شهری اهواز (مترو) در روز ۲۶ مهر

ماه (سال ۱۳۹۳)، یکی از کارگران اخراجی که چندین بار با حضور در دفتر مدیر عامل، در خواست بازگشت به کار داده بود و یکبار نیز مشاجره لفظی شدیدی بین او و مدیر عامل (با نام سید ناجی محبت) اتفاق افتاده بود در ۲۹ مهر ماه به دلیل عصبانیت از اخراج و عدم دریافت حقوق چندین ماهه خود با این مدیر عامل درگیر شده و به ضرب و شتم وی پرداخت. آنچه در این خبر قابل تأکید است ریختن مأموران رژیم به خانه کارگر مزبور و بازداشت وی و سپس محکوم کردن وی در دادگاه به پرداخت ۲۰ میلیون تومان می باشد. واضح است که این کارگر که با حقوق یک میلیون تومان مشغول به کار بود و شرکت کیسون از خرداد ماه حقوقی به وی پرداخت نکرده بود قادر به پرداخت جریمه ۲۰ میلیون تومان نخواهد بود.

نمونه های ذکر شده در فوق که نقش مشت از خروار را دارند، شدت ظلم و ستمی که در حق کارگران ایران روا می شود را کاملاً عیان ساخته و خاطر نشان می سازند که اعمال چنین حد از ظلم و ستم و استثمار کارگران به همان حد از دیکتاتوری نیازمند است که در جامعه ما بر قرار است. در حقیقت از همین جاست که به راحتی می توان درک نمود که طبقه حاکم بر ایران یعنی بورژوازی وابسته به امپریالیسم از طریق حکومت حامی اش درست به خاطر حفظ چنین شرایط ظالمانه ای می باشد که به اعمال

رژیم جمهوری اسلامی که در شرایط بسیار دشوار کنونی صورت می گیرد به حق مبارزات قهرمانانه ای هستند که نقش تکامل بخش در جامعه داشته و با تأثیرات مثبتی که در فضای سیاسی موجود به جای می گذارند خواب را از چشم سران و دست اندرکاران رژیم ضد کارگری جمهوری اسلامی ربوده اند. این نیز امر مسلمی است که کارگران ما در صورت برخورداری از اتحادیه و سندیکا و هر تشکل صنفی دیگر به مراتب با قدرت بیشتری خواهند توانست مبارزات برحق خویش را به پیش ببرند؛ و از این روست که چریکهای فدائی خلق همواره تأکید کرده اند که دفاع از حق کارگران برای ایجاد تشکل های صنفی خود یک وظیفه انقلابی است. اما در عین حال باید با صراحت به کارگران یادآور شد که تنها در جریان نبردی قهر آمیز به منظور سرنگونی رژیم و نابودی سلطه امپریالیستی در ایران نه فقط ایجاد چنین تشکل هائی امکان پذیر می گردد بلکه اساساً این راهی است که به آزادی و رهائی کارگران منجر می شود. پاسخ خشونت بار و اعمال قهر ضد انقلابی رژیم جمهوری اسلامی علیه کارگران در حال حاضر بهترین گواه آنست که کارگران ما حتی برای دست یابی به آزادی های دموکراتیکی که کارگران اروپا تحت سلطه بورژوازی کلاسیک از آن برخوردار بودند، باید راه سرنگونی رژیم وابسته به امپریالیسم حاکم و راه انقلاب را طی کنند.

که قبل از سلطه کامل امپریالیستها بر ایران به تدریج در جامعه پا گرفته بودند شده و آنها را به نابودی کشاند. رضا شاه به نیابت از امپریالیسم انگلیسی حتی کارگران اعتصابی را دستگیر و روانه سیاه چالهای خود می نمود. پس از سقوط این دیکتاتور نیز از آنجا که سلطه امپریالیستی با تغییراتی همچنان در ایران برقرار ماند دیکتاتوری نیز با روی کار آورده شدن رژیم های شاه و جمهوری اسلامی توسط امپریالیست ها به عمر ننگین خود ادامه داد. امروز تداوم سلطه امپریالیستی در ایران با وجود بورژوازی ای که منافعی با منافع امپریالیستها گره خورده و از آن به نام بورژوازی وابسته ایران نام برده می شود امکان پذیر گشته و درست به همین خاطر است که این بورژوازی بر خلاف بورژوازی کلاسیک غرب جز با نقض وحشیانه حقوق کارگران و اعمال شدید ترین دیکتاتوری ها به خصوص در شرایط بحرانی کنونی قادر به حفظ سلطه خود نیست. عدم فهم این واقعیت از دیر باز بسیاری از نیروهای جنبش را به سراب برپائی سندیکا و اتحادیه و غیره تحت دیکتاتوری های حاکم کشانده و باعث گردیده که آنها به جای رهنمون کارگران به مبارزه قاطع با بورژوازی وابسته حاکم و سرنگونی رژیم حامی اش، راه های رفرمیستی پیش پای کارگران قرار داده و در عمل (نه در ادعا) صرفاً مبارزه صنفی و برپائی تشکل های صنفی از طرف کارگران را راه رسیدن به رهائی آنان قلمداد کنند. مسلم است که مبارزات کارگران ما علیه سرمایه داران و

شدیدترین دیکتاتوری ها توسل بسته است. به عبارت دیگر، این بورژوازی همراه با انحصارات امپریالیستی اساساً بدون توسل به دیکتاتوری در جامعه ما قادر به استثمار شدید کارگران و تأمین سود و منافع خود نیستند. با مراجعه به تاریخ، این واقعیت را نیز باید بیان نمود که دیکتاتوری از این نوع در جامعه ایران از زمان روی کار آورده شدن رضا شاه توسط امپریالیسم انگلیس در ایران پایه گذاری شد و اولین بار نیز دستگیری و مجازات کارگران و اعمال فشارهای هر چه شدید تر به آنان به خاطر مبارزه برای حقوق صنفی خود با حاکمیت امپریالیستی در قالب حکومت رضا شاه در ایران صورت گرفت. این واقعیت در عین حال بیانگر آن است که اگر در غرب سلطه بورژوازی در شکل کلاسیک خود با آزادی های دموکراتیک و از جمله آزادی برپائی اتحادیه و سندیکا برای کارگران همراه بود و کارگران اروپائی بر اساس قانون امکان تجمع آزاد، تظاهرات، تدوین و پخش نشریه و غیره را داشتند، در ایران درست به دلیل استقرار سلطه امپریالیستی، به جای دموکراسی دیکتاتوری همزاد این سلطه سایه سیاه خود را بر جامعه ما گستراند. بیهوده نیست که رضا شاه که تأمین منافع امپریالیسم انگلیس در ایران را به عهده گرفته بود در اقدامات اولیه خود که بیانگر دیکتاتوری امپریالیستی حکومت وی بود "قانون سیاه ۱۳۱۰" را در مجلس به تصویب رساند. با توسل به این قانون، دیکتاتوری حاکم مانع از تشکیل و فعالیت سندیکاها و اتحادیه های کارگری

از کارگران چریک فدائی خلق بیاموزیم

بقیه از صفحه ۱

رفیق منوچهر در جریان زندگی مملو از رنج و کار خود شاهد زنده شرایط اسفناک کار و زندگی رنجبران و حمایت علنی دولت از کارفرمایان بود و به عینه دیده بود که طبقه حاکمه با اعمال دیکتاتوری از اتحاد و تشکل کارگران جلوگیری کرده و هیچ صدائی جز صدای حامیان خود را بر نمی تابد. او با درک درست خود از شرایط ظالمانه حاکم بر جامعه، با آگاهی بر درستی راه مبارزه مسلحانه تأکید کرده و به این مبارزه پیوست. پس از سازماندهی دسته جنگل، رفیق منوچهر از جمله رفقائی بود که بی باکانه در نقش یکی از رابطین رفقای دسته جنگل با شهر تدارکات مورد نیاز آنها را به دستشان می رساند.

در فروردین سال پنجاه پس از حمله چریکهای فدائی خلق به کلانتری قلهک، ساواک شاه عکس نه رفیق را در

تشکل چریکهای فدائی خلق که مظهر آگاه طبقه کارگر بود دفاع نموده و راه پر فراز و نشیب این تشکیلات تا پیوند یافتنش با کارگران و پیروزی قطعی را هموار می نمود.

این واقعیتی انکار ناپذیر است که گر چه در جریان نبرد سهمگین چریکهای فدائی خلق با دشمن، یاران بسیاری به خون در غلطیدند اما این خونها راه انقلاب را با سرخی الزامی اش در مقابل کارگران و ستمدیدگان گشودند؛ و به همین دلیل هم یاد و خاطره این پیشروان هرگز فراموش نخواهد شد. رفیق منوچهر مظهر یکی از آگاه ترین و فداکارترین کارگران مبارزی بود که فدائی وار جان خود را در راه رهایی طبقه اش نهاد. یادش گرامی و راهش پر رهرو باد.

کارگران اخراج نشده اند و توقف مقطعی فعالیت شرکت به دلیل سرویس و آماده سازی دستگاه ها و ماشین آلات و بازسازی خطوط تولید می باشد که الزاما و بطور معمول سالیانه می بایست صورت بگیرد! برغم این توجیه مدیر عامل در مورد علت توقف فعالیتهای تولیدی کارخانه معلوم نیست پس چرا کارگران برای دریافت مقرری بیمه بیکاری به اداره کار معرفی شده اند!

رسانه های عمومی منتشر نمود و برای دستگیری هر یک از آنها صدهزار تومان جایزه تعیین کرد. یکی از این انقلابیون کارگر مبارز منوچهر بهائی پور بود. رفیق بهائی پور عضو تیم چریکی ای بود که با فرماندهی رفیق کارگر، اسکندر صادقی نژاد همزمان با عملیات کلانتری قلهک، دادستان دادگاه های نظامی شاه، تیمسار فرسیو جانیتکار را به سزای اعمالش رساندند.

از آزمون تا مهر سال ۵۰ با اینکه این کارگر مبارز شدیداً تحت پیگرد قرار داشت اما لحظه ای از تلاش برای انجام وظایف انقلابی خود و گسترش مبارزه مسلحانه که به باور وی تنها راه رسیدن به آزادی بود باز نماند. رفیق منوچهر در شرایطی که چریکهای فدائی خلق شدیداً زیر تهاجم دشمن قرار داشتند و چه به دلیل بی تجربگی الزامی آغاز راه جدید و چه به دلیل گذار از موقعیت یک گروه سیاسی به یک سازمان سیاسی - نظامی هر روز ضربه جدیدی از طرف دشمن بر آنها وارد می آمد با چنگ و دندان از

جاری تعطیل شد و تمامی ۱۰۰ کارگر با سابقه ای که در این واحد مشغول به کار بودند برای دریافت مقرری بیمه بیکاری به اداره کار معرفی شده اند.

کارگران می گویند دلیلی که کارفرما برای تعطیلی کارخانه به آنان ذکر کرده "کمبود منابع مالی" و "نا توانی در رقابت با کالاهای مشابه خارجی" بوده است. اما مدیرعامل این کارخانه با ارسال نامه ای به ایلنا گفته است هیچ یک از

با تعطیلی کارخانه "اکریل تاب"

صد کارگر زن اخراج شدند!

به گزارش روز دوشنبه ۴ خرداد ماه ایلنا، با تعطیلی کارخانه "اکریل تاب" در خلیل شهر در شهرستان بهشهر، تعداد ۱۰۰ کارگر زن بیکار شدند. کارگران اخراجی گفته اند کارخانه "اکریل تاب" در استان مازندران که در زمان فعالیت انواع نخ کاموا تولید می کرد، اردیبهشت ماه سال

پس از سی و پنج روز اعتصاب، کارگران لوله

صفا با کسب برخی از خواست هایشان

به سر کار بازگشتند!

در سی و سومین روز اعتصاب کارگران لوله و نورد صفا، حدود ۱۰ کارگر معترض این کارخانه به بهانه اتمام قرارداد، برای تسویه حساب فراخوانده و اخراج شدند. بر اساس این گزارش که به تاریخ دوم خرداد ماه می باشد کارگران با اشاره به سابقه اخراج کارگران در موارد مشابه معتقدند که این اقدام برای ترساندن آنان از عواقب ادامه اعتراض انجام شده است. آن ها می گویند بیشتر این کارگران به دلیل شرکت فعال در اعتراضات صنفی در لیست اخراجی ها قرار گرفته اند.

صبح روز یکشنبه ۳ خرداد ماه، اعتصاب و اعتراض نزدیک به ۱۰۰۰ کارگر لوله و نورد صفا، به دلیل تعویق ۴ ماه حقوق و بیش از ۱۶ ماه حق بیمه، وارد سی و چهارمین روز متوالی خود شد. در جریان تداوم این اعتصاب، کارفرما صبح شنبه ۲ خرداد ماه، یک ماه از حقوق معوقه کارگران را پرداخت کرد. کارفرما در هفته گذشته نیز مدعی شده بود حق بیمه های عقب افتاده را پرداخت کرده است. اما کارگران برای اطمینان یافتن از پرداخت شدن حق بیمه های عقب افتاده شان، خواستار دستخط رئیس اداره تامین اجتماعی ساوه شدند. به این ترتیب کارگران هنوز با احتساب یک ماه حقوقی که کارفرما دیروز پرداخت کرده است، بازهم چهار ماه حقوق طلبکارند.

ظهر روز یکشنبه ۳ خرداد ماه، یکی از کارگران اعتصابی پس از مراجعه به دادگستری ساوه برای پیگیری پرونده مشاور کارگران لوله و نورد صفا، روز شنبه ۲۶ اردیبهشت ماه به اتهام تحریک کارگران لوله و نورد صفا بازداشت و به زندان مرکزی ساوه منتقل گشت. ظاهراً بازپرس در جلسه این روز در پی اعتراض این فعال کارگری به طولانی شدن روند رسیدگی به پرونده، او را برای بازجویی به اتاق دیگری برده است و سپس دستور بازداشت وی را به مدت ۲۴ ساعت صادر کرده است. ظهر روز دوشنبه ۴ خرداد ماه اعلام شد که این فعال کارگری، به اتهام تشویش اذهان عمومی از طریق انتشار اخبار اعتصاب کارگران محاکمه شده است. ظاهراً وی برای ادامه روند تحقیقات دادگاه به زندان مرکزی ساوه منتقل شده است.

صبح روز سه شنبه ۵ خرداد ماه، کارگران کارخانه لوله و نورد صفا در ساوه، پس از سی و پنج روز اعتصاب به کار بازگشتند. این کارگران با استناد به نامه رئیس اداره تامین اجتماعی ساوه که پرداخت حق بیمه های عقب افتاده آن ها

را تایید کرده است و پرداخت بخشی از معوقات حقوقی شان، تصمیم گرفتند به اعتصاب خاتمه دهند. کارگران اعتصابی از پیش اعلام کرده بودند که پایان این دور از اعتصاب خود را به پرداخت یک ماه حقوق و همچنین پرداخت حق بیمه های عقب افتاده شان به سازمان تامین اجتماعی منوط کرده اند. بر اساس این گزارش؛ کارفرما وعده داده است حقوق ها را از این پس پیش از پایان هر ماه پرداخت کند و دو ماه از چهار ماه حقوق معوقه را نیز تا پایان امسال پرداخت کند، به این ترتیب که از مهر ماه به بعد در هر ماه به جای سی روز حقوق، چهل روز حقوق پرداخت کند یا در پایان فصول پاییز و زمستان یک ماه بیشتر به کارگران حقوق پرداخت بنماید.

تداوم یک ماهه اعتصاب کارگران

کارخانه ایران برک!

به دنبال تداوم یک ماهه اعتصاب کارگران کارخانه ایران برک در رشت، کارفرما برای بازگرداندن کارگران به کار به پرداخت کمی از حقوق معوقه آن ها اقدام نمود. بر اساس گزارشی که از شرایط این اعتصاب منتشر شده است روز سه شنبه ۲۶ خرداد ماه، چند کارگر کارخانه ایران برک که طی یک ماه اعتصاب در مذاکرات با کارفرما و مقامات محلی از جانب کارگران به عنوان نماینده انتخاب شده بودند، علاوه بر دریافت نکردن معادل یک ماه از معوقات مزدی که بنا به تصمیم شورای تامین شهرستان رشت به کارگران پرداخت شده است، تهدید به اخراج هم شدند. بر اساس این گزارش بر مبنای نشست مشترک مدیریت کارخانه، نماینده کارگران و سه نفر از عوامل انتظامی و قضایی در روز یکشنبه ۲۴ خرداد ماه، توافق شده بود که کارفرما ظرف یک ماه آینده معادل دو ماه از مطالبات معوقه را به همراه مطالبات جاری کارگران پرداخت کند و در نهایت از مردادماه به بعد که فعالیت کارخانه ایران برک از سر گرفته می شود کارگران همراه با مزد جاری مطالبات معوقه خود را بصورت تدریجی دریافت کنند. در نتیجه مدیریت این واحد نساجی معادل یک ماه از ۹ ماه دستمزد پرداخت نشده آنان را روز دوشنبه ۲۵ خرداد ماه، پرداخت نمود. لازم به یاد آوری است که کارگران اعتصابی می گویند: رئیس اداره کار رشت روز ۲۰ خردادماه به آنان گفته است "تعطیل کردن کارخانه برای شما پول نمی شود. تا یک ماه دیگر قرارداد کار اکثر شما به اتمام می رسد، آن وقت درباره کارگرانی که امروز با ما همکاری نکردند تصمیم می گیریم." کارگران این سخنان را تهدیدی از سوی رئیس اداره کار اعلام می کنند که همواره مدعی بوده در اختلاف کارگر و کارفرما بی طرف باشد!

اعتصاب کارگران این کارخانه به دلیل به پرداخت نشدن حقوق ۱۲۰ نفر از کارگران این واحد طی ۹ ماه گذشته، از روز یکشنبه ۲۷ اردیبهشت ماه آغاز و نزدیک به یک ماه است که ادامه دارد. کارگران معترض گفته اند؛ حدود ۱۷۰ نفر از همکاران شان طی دو سال گذشته از این کارخانه خارج شده اند. بعد از نوروز ۹۴ نیز حدود ۲۰ نفر از کارگران

به دلایل غیر منطقی از کارخانه اخراج شده اند. در بین اخراجی ها دو زن حضور داشتند که کارگران معتقدند صرفاً به دلیل باردار بودن و طبعاً کاهش توانایی انجام کار بیکار شده اند. در این واحد تولیدی بیش از ۴۰ کارگر زن مشغول به کارند که بعد از اخراج زنان باردار، تعدادی از آن ها بارداری خود را مخفی می کنند.

یکی از ابتکارات کارگران در این اعتصاب یک ماهه خارج شدن از کارخانه و تجمع در مقابل ساختمان فروشگاه اصلی این کارخانه در محله گلزار رشت بود. کارگران تصمیم گرفته بودند اعتراضات صنفی خود را در واکنش به بی توجهی کارفرما در پرداخت مطالبات شان به بیرون از کارخانه و مقابل فروشگاه عرضه محصولات برک واقع در خیابان ۹۳ محله گلزار انتقال دهند. به همین دلیل هم سه شنبه ۱۹ خرداد ماه در مقابل فروشگاه "برک گلزار" تجمع کرده و در پایان نیز با نصب پارچه نوشته ای بر سر در این فروشگاه به اعتراض خود خاتمه دادند. کارگران همچنین به نحوه فروش ساختمان این فروشگاه معترض اند. قرار بود کارفرما با درآمد حاصل از فروش ساختمان این فروشگاه، بخش عمده ای از معوقات کارگران شاغل در کارخانه را پرداخت کند که عملاً درآمد حاصل شده از این فروش صرف سایر بدهی های کارخانه شده است. یکی دیگر از نکات جالب این اعتصاب تلاش عوامل کارفرما در آتش زدن درختان و ضایعات کارخانه، به قصد وارد کردن اتهام خرابکاری به کارگران معترض و تخریب وجهه مردمی اعتراض صنفی کارگران بود که با هوشیاری کارگران نقش بر آب شده است.

حمله یگان ویژه به تجمع کارگران ذوب آهن

در مقابل درب اصلی استانداری اردبیل!

بیش از ۹۰ نفر از کارگران کارخانه ذوب آهن اردبیل در اعتراض به شرایط حقوقی خود و نگرفتن بیش از ۱۶ ماه دستمزد در برابر استانداری اردبیل در خیابان خمینی اردبیل تجمع کرده و خیابان را بر روی خودروها بستند. پلیس برای متفرق کردن کارگران به این تجمع حمله ورشد و در نتیجه چند نفر از کارگران مصدوم شدند که با آمبولانس های اورژانس، به بیمارستان انتقال داده شدند. به گزارش روز یکشنبه ۳۱ خرداد ماه پایگاه خبری سبلانه، کارگران ذوب آهن اردبیل با در دست داشتن پلاکاردهایی، خواهان رسیدگی مسئولین به شرایط معیشتی و حقوقی خود بودند. این کارگران با این اقدام اعتراضی خواسته های خود را به گوش مسئولین استان رساندند اما با یورش نیروی انتظامی کارگران معترض اجباراً متفرق و تجمع کارگران در خیابان پایان یافت.

بر اساس این گزارش، کارگران می گویند با وجود گذشت نزدیک به سه ماه از آغاز سال جدید، کارگران این شرکت امسال هنوز حقوقی دریافت نکرده‌اند، و تعدادی از کارگران هم در یک ماه اخیر به دلایل نامعلومی بیکار شده‌اند. یکی دیگر از مشکلات کارگران، برخورد نامناسب با اعتراضات به تعویق حقوق، توسط کارفرما می باشد. از جمله همین کارگر که بیش از ۱۲ سال سابقه کار در این کارخانه را دارد، پیش از درگیری فیزیکی به مدیر مربوطه گفته است به خاطر این که فرزند بیمار دارد نمی‌تواند بیش از این منتظر پرداخت دستمزدش بماند و باید هر چه سریع تر به این موضوع رسیدگی شود. در واکنش به این اعتراض مدیر مربوطه واکنشی نشان داده که کارگر مذکور رفتار او را در برابر مطالبه حقوقش توهین آمیز تلقی کرده و با مدیر کارخانه درگیری فیزیکی پیدا کرده است. برخوردی که در نهایت منجر به برداشته شدن کارت ورود و خروج وی شده است. در ادامه این گزارش آمده است که مدیریت فرصت هرگونه اعتراضی را از کارگران گرفته است و در صورت اعتراض به شدت با کارگر معترض برخورد می کند. برای نمونه در یکی دو ماه اخیر سه نفر دیگر از کارگران بخش های سنگ زنی و قالب گیری نیز اغلب بدون دلیل موجه اخراج شده‌اند و کارت شان توسط مدیریت ضبط شده است. کارخانه فولاد و چدن دورود زیر مجموعه "هلدینگ" فارس خوزستان است و عمده‌ترین خریدار محصولاتش شرکت‌های سیمانی هستند که قطعات سنگ شکن و سیمانی مورد استفاده خود را از این طریق تامین می‌کنند.

ترند جدید شرکت های پیمانکاری جهت جلوگیری از اعتصاب کارگران!

روز شنبه ۱۶ خرداد ماه، کارگران پیمانی شاغل در فازهای ۱۵ و ۱۶ منطقه ویژه عسلویه گزارش دادند که در متن جدید قرار دادهای کار ارائه شده به آن ها آمده است که در صورت اعتصاب، پیمانکار می‌تواند بدون پرداخت مزد، با آنان تسویه حساب کند. در این گزارش به نقل از کارگران آمده که: اعتراضات صنفی آن ها در تاریخ ششم و هجدهم اسفندماه سال ۹۳، در گنجانده شدن این شرط در متن قرار دادهای جدید تاثیرگذار بوده است. از قرار با گذشت چهار ماه از زمان آن اعتراضات، شرکت‌های پیمانکاری در یک

نسبت به خصوصی‌سازی نیروگاه تبریز در هیات دولت تصمیم‌گیری کنند. اما علیرغم این وعده باز هم از تلاش برای خصوصی سازی این نیروگاه خبر داده می شود. این کارگران همچنین به عقب‌افتادگی ۹ ماهه بخشی از مزایای خود، معترض‌اند. ظاهراً کارفرما از ۹ ماه پیش بخش عمده‌ای از مزایای این کارگران از جمله اضافه‌کاری، پاداش روز کارگر، مبلغ تعمیرات، کارانه و ... را قطع کرده است. یکی از کارگران نیروگاه حرارتی تبریز می گوید که از زمانی که تصمیم گرفته‌اند نیروگاه را خصوصی کنند، مزایای کارگران را به میزان قابل توجهی کاهش داده‌اند تا این مجتمع صنعتی را سود ده نشان دهند.

لازم به یاد آوری است که نزدیک به ۴۳۰ کارگر در نیروگاه حرارتی تبریز کار می‌کنند. بهره‌برداری از این نیروگاه برعهده شرکت مدیریت تولید برق آذربایجان شرقی قرار دارد. نیروگاه تبریز که نقش دیسپاچینگ برق در منطقه شمال‌غرب کشور را بر عهده دارد، در کیلومتر ۱۶ جاده تبریز به سمت آذرشهر در مجاورت دهستان لاهیجان، بخش خسروشهر واقع شده است.

در تداوم اعتراضات کارگران این واحد صنعتی روز چهارشنبه ۲۰ خرداد ماه، مدیرعامل شرکت مدیریت تولید برق آذربایجان شرقی وعده داد که مطالبات معوقه این کارگران را به زودی پرداخت کند. وی همچنین وعده داده که هر صورتجلسه‌ای در رابطه با خصوصی‌سازی نیروگاه تبریز را بعد از در جریان قرار دادن کارگران امضا کند.

اخراج ۹ کارگر قراردادی کارخانه تبریز کف!

روز دوشنبه ۱۸ خرداد ماه، یکی از کارگران کارخانه تبریز کف، از اخراج ۹ کارگر این واحد تولیدی به دلیل اعتراض به پرداخت نشدن مطالبات معوقه همکاران‌شان خبر داد و اظهار داشت قرارداد کار این ۹ کارگر اخراجی یک ماهه بوده است و همگی آن ها در تاریخ ۲۸ اردیبهشت، بعد از به پایان رسیدن مدت زمان قرارداد کارشان اخراج شده‌اند. این اخراج‌ها در حالی انجام گرفته است که در ابتدای امسال نیز ۲۲ کارگر تبریز کف اخراج شده بودند، اگرچه در پی تجمع سایر کارگران در محوطه کارخانه، این ۲۲ نفر به سر کار بازگشتند. اما مدیرعامل تبریز کف همان زمان گفته بود که حرکات کارگران در سه سال گذشته هزینه‌های هنگفتی برای کارخانه داشته است و ادامه کار، این گونه نمی‌شود و باید کارخانه را ساماندهی کنیم که این به نفع کارگران خوب است. همیشه یک عده کارگر بیخود مانع کار کارگران خوب هستند.

اخراج کارگر قدیمی به دلیل

کتک کاری با یک مدیر ارشد کارخانه!

روز چهارشنبه ۲۰ خرداد ماه، یکی از کارگران باسابقه بخش سرکوره شرکت فولاد و چدن دورود که نسبت به تعویق چند ماهه حقوق معترض بود پس از مشاجره و درگیری فیزیکی با یکی از مدیران ارشد کارخانه، از کار معلق شده و بر اساس این خبر امکان اخراجش وجود دارد.

یکی از کارگران کارخانه ذوب آهن اردبیل در باره این تجمع اعتراضی گفت: از تجمعاتی که در مقابل ساختمان استانداری و سایر نهاد های ذیربط انجام دادیم هیچ پاسخ قطعی از سوی مسئولان نشنیدیم. حال امیدواریم مسئولین استانداری و دولت شرایط کارگران ذوب آهن را درک کرده باشند. بر اساس اظهارات کارگران این واحد صنعتی قرار داد کارگران به صورت یک ماهه تنظیم می شود. در حالیکه نزدیک به ۲۰۰ کارگر به صورت قراردادی و رسمی در استخدام کارخانه ذوب آهن اردبیل هستند که بصورت میانگین از ۶ تا ۱۶ ماه دستمزد طلبکارند. هم چنین حدود ۳۰ نفر از کارگران در این مدت اخراج شده اما حق و حقوق خود را کامل دریافت نکرده‌اند.

با تهاجم عوامل کارفرمای سابق به کارگران،

۸ کارگر مضروب شدند!

روز سه شنبه ۵ خرداد ماه، بر اثر تنش و درگیری میان عوامل مدیر عامل سابق کارخانه صنایع پوشش ایران با جمعی از کارگران این واحد تولیدی، ۸ نفر از کارگران این کارخانه مصدوم شدند. بر اساس این گزارش، با انتقال این واحد تولیدی از بخش خصوصی به شرکت دولتی "آتیه دماوند" به دلیل ناتوانی مدیر عامل سابق، روز سه شنبه کارفرمای سابق کارخانه پوشش ایران به همراه حدود ۳۰ نفر از ماموران بخش خصوصی که لباس فرم به تن داشتند، با مضروب کردن یکی از نگهبانان کارخانه از درب پشتی وارد کارخانه شدند. به این ترتیب عوامل کارفرما با ورود به بخش رختکن، درب اتاق و کمد های لباس کارگران را شکسته و همه وسایل شخصی آنان را بهیم ریختند. به دنبال اطلاع نگهبانان به پلیس، ماموران کلانتری ۱۳ شهر رشت وارد کارخانه شدند و تنش تا حدودی فروکش کرد. اما پس از بررسی موضوع از سوی ماموران انتظامی و خروج آن ها از کارخانه، کارفرمای سابق به همراهان خود دستور درگیری با کارگران را داد که در نتیجه ۸ نفر از کارگران مورد تهاجم قرار گرفته و مصدوم شدند.

تجمع اعتراضی کارگران نیروگاه تبریز!

صبح روز یکشنبه ۱۷ خرداد ماه، بیش از ۲۰۰ کارگر نیروگاه تبریز، در اعتراض به از سرگیری تلاش‌دولت برای خصوصی‌سازی این نیروگاه، در محوطه شرکت مدیریت تولید برق آذربایجان شرقی دست به تجمع زدند. کارگران معترض می گویند که در ۳۰ اردیبهشت ماه امسال و در جریان سفر رئیس‌جمهور به تبریز وی قول داده بود که

رویکرد تقابلی متن جدید قراردادهای کتبی را تنظیم کرده‌اند. که در چهارمین شرط آن آمده است: "پرداختی حقوق با واریزی کارفرما به این شرکت (پیمانکار) می‌باشد و در صورت هرگونه اعتصاب (به کارگر) بدون دادن حق و حقوق تسویه داده می‌شود".

سه شرط دیگری که در این قسمت از متن جدید قراردادهای کارگران پیمانکاری فازهای ۱۶ و ۱۷ منطقه عسلویه پیش بینی شده است نیز به موضوع تسویه حساب زودهنگام با کارگران اختصاص دارد. بر پایه این شروط چنانچه قرارداد کار ظرف مدت یک هفته یا کمتر خاتمه یابد هیچ وجهی به کارگر پرداخت نخواهد شد و اگر این قرارداد در زمانی کمتر از یک ماه فسخ شود مطالبات مزدی کارگر مورد نظر تنها بر مبنای حداقل مزد مصوب شورای عالی کار انجام خواهد شد.

خودسوزی کارگر اخراجی کارخانه فراسو، در رباط کریم تهران!

به گزارش ایلنا به تاریخ روز چهارشنبه ۲۷ خرداد ماه، یک کارگر اخراجی کارخانه فراسو، در اعتراض به نحوه اخراج اش، روز دوشنبه ۳۱ فروردین ماه، خود را در محوطه کارخانه آتش می‌زند. این کارگر بر اثر شدت سوختگی پس از دو روز در بیمارستان سوانح سوختگی تهران جان خود را از دست داد. این کارگر حدود هفت سال پیش به عنوان کارگر خط تولید به استخدام کارخانه فراسو در آمده بود و در زمان مرگش ۲۷ ساله و دارای یک فرزند ۶ ساله بوده است. بر اساس این گزارش کارگران این واحد تولیدی اخراج همکارشان را به دلیل وارد شدن اتهام سرقت در محیط کار از سوی کارفرما عنوان می‌کنند و در عین حال تاکید دارند که هیچ مدرکی مبنی بر تخلف او وجود نداشته است.

جان باختن دو کارگر افغان هنگام حفر چاه در تهران!

صبح روز چهارشنبه ۲۰ خرداد ماه، دو کارگر مقنی تبعه افغانستان، هنگام حفر یک حلقه چاه در حیاط یک شرکت صنعتی در شهرک حکیمیه تهران، جان خود را از دست دادند.

بر اثر فوران مواد مذب یکی دیگر از کارگران فولاد خراسان، جان باخت!

صبح روز سه‌شنبه ۵ خرداد ماه، یکی دیگر از کارگران فولاد خراسان - که در ۱۵ کیلومتری شمال غرب شهرستان نیشابور واقع شده است - بر اثر فوران مواد مذب از دیگ مستقر در کارگاه ریخته‌گری این کارخانه به

شدت مصدوم شده بود، جان خود را از دست داد. و به این ترتیب شمار قربانیان این حادثه به دو نفر رسید. بر اساس این گزارش، این کارگر قراردادی فولاد خراسان طی سانحه ای که در تاریخ روز سه شنبه ۲۲ اردیبهشت ماه، بر اثر فوران مواد مذب از دیگ مستقر در کارگاه ریخته‌گری این کارخانه به وقوع پیوست، مصدوم شده بود. گزارش به نقل از یکی از کارگران می‌گوید: کارگرانی که در کارگاه ریخته‌گری در اطراف دیگ مواد مذب کار می‌کنند، در اصل باید لباس ضد حریق داشته باشند اما همواره لباس کار معمولی در اختیار آن‌ها قرار می‌گیرد. این گفته از آن جهت حائز اهمیت است که میزان سوختگی دو کارگر جان باخته بیش از ۷۰ درصد گزارش شده است.

به دنبال مرگ این کارگر روز دوشنبه ۱۱ خرداد ماه، مدیرکل اداره کار خراسان رضوی اعلام کرد: اگر تمهیدات لازم توسط کارفرما فراهم می‌شد، حادثه‌ای به این شدت روی نمی‌داد. کار در قسمت مواد مذب مستلزم تجهیز کارگران به وسایل حفاظتی مناسب است. همچنین با توجه به این که درباره هر ماده در حال جوش یا ذوب شدن احتمال سرریز شدنش وجود دارد لذا باید شرایطی اتخاذ می‌شد که کارگران در فاصله‌ای مطمئن از پاتیل مواد مذب قرار بگیرند و با ابزار مخصوص مبادرت به باز کردن محل خروج مواد کنند. چنانچه کارفرما و پیمانکار بر چگونگی عملکرد کارگران نظارت می‌کردند این حادثه اتفاق نمی‌افتاد. گزارش به نقل از وی افزود، نبود تأمین وسایل حفاظت فردی، نبود نظارت کارفرما و پیمانکار بر نحوه کار کارگران و نبود آموزش‌های لازم به آنان از علل اصلی وقوع حادثه است.

جان باختن یک کارگر پالایشگاه

ستاره خلیج فارس، بر اثر سقوط لوله!

بر اساس گفته کارگران شاغل در پروژه ساخت پالایشگاه ستاره خلیج فارس در استان هرمزگان، عصر روز یکشنبه ۱۰ خرداد ماه، یکی از کارگران شاغل در این پروژه نفتی از اهالی مسجد سلیمان که همراه با دیگر کارگران مشغول اجرای عملیات لوله کشی تاسیسات پالایشگاه ستاره خلیج فارس بودند، بر اثر سقوط یک قطعه لوله بزرگ از روی جک، جان خود را از دست داد.

ایستادگی کارگران در مقابل خواست

اضافه کاری اجباری کارفرما!

روز سه شنبه ۱۹ خرداد ماه، یکی از کارگران شرکت پیمانکاری استیم در پتروشیمی ایلام، از اعتصاب یک روزه حدود ۵۰۰ کارگر این شرکت در چند روز گذشته خبر داد و گفت: روز سه‌شنبه ۱۲ خرداد ماه، هنگامی که کارگران شرکت استیم به محل کار مراجعه کردند، با ابلاغ افزایش ساعت کاری مواجه شدند و در اعتراض به این موضوع دست از کار کشیدند. این کارگر که درخواست نامش فاش شود افزود در حالی که ساعت کاری در شرکت استیم از ۷ صبح تا ۵ و نیم عصر است، پیمانکار در روز یاد شده تصمیم گرفته بود ساعت کاری را به ۷ و نیم صبح تا

۷ و نیم عصر تغییر دهد. اما کارگران در اعتراض به تصمیم پیمانکار که آن‌ها را به اضافه کاری اجباری ملزم می‌کرد، دست از کار کشیدند. افزایش ساعت کاری در شرایطی اعلام شده بود که پیمانکار حقوق سه ماه گذشته کارگران را هنوز پرداخت نکرده است. در پی این اعتصاب، پیمانکار با نمایندگان کارگران جلسه گذاشت. بر اساس توافق‌نامه‌ای که در این جلسه به امضای طرفین رسید، ساعت کاری به روال همیشگی برگردانده شد و مقرر شد دو ماه از سه ماه حقوق معوقه کارگران پرداخت شود. این کارگر معترض در ادامه اظهار داشت روز دوشنبه ۱۸ خرداد ماه، دو ماه حقوق به کارگران پرداخت شد. علاوه بر این سرویس‌ها در این هفته به روال همیشگی کار می‌کنند و ساعت کاری نیز مثل همیشه است، اما براساس شایعه‌هایی که در بین کارگران پخش شده است، پیمانکار قصد دارد به هر ترتیبی که شده کارگران را به اضافه کاری اجباری ملزم کند.

تجمع اعتراضی کارگران مس سرچشمه

در مقابل درب ورودی کارخانه!

صبح روز سه شنبه ۱۹ خرداد ماه، حدود ۲۰۰ نفر از کارگران مس سرچشمه در مقابل درب ورودی این مجتمع صنعتی، مبادرت به یک تجمع اعتراضی نمودند. معترضین که عمدتاً از کارگران قراردادی فعال در بخش‌های مختلف این شرکت بودند در اعتراض به دستمزدهای نابرابر و محقق نشدن وعده استخدام رسمی از سوی شرکت مس سرچشمه، دست از کار کشیده‌اند. به گفته یکی از کارگران معترض، با وجود این که مدت هاست وعده استخدام نیروهای قراردادی از سوی مسئولین این شرکت به آن‌ها داده شده اما هم چنان مسئله عدم تبدیل وضعیت قراردادهای مهمترین معضل کارگران قراردادی مس عنوان می‌شود. بر اساس این گزارش به دنبال مذاکرات کارفرما با کارگران و وعده کارفرما مبنی بر رسیدگی به مطالبات صنفی آنان تا ده روز آینده، کارگران به سر کار بازگشتند.

۱۲ کارگر معترض معدن طلای آق دره تکاب

به دادگاه فرا خوانده شدند!

روز دوشنبه ۱۱ خرداد ماه، ۱۵۰ نفر از کارگران فصلی معدن طلای آق دره تکاب، از بلاتکلیفی برای بازگشت به کارشان خبر دادند. بنا به گفته کارگران از مجموع ۳۵۰ کارگر فصلی این معدن حدود ۲۰۰ نفر تا اردیبهشت ماه به کار دعوت شده اند اما هنوز وضعیت شغلی ۱۵۰ کارگر باقیمانده مشخص نیست. کارگران فصلی می‌گویند با

های بهمن و اسفند سال ۹۳ و همچنین حقوق ماه‌های دی و بهمن سال ۹۲ را نیز دریافت نکرده‌اند. آنان می‌گویند کارفرما پیش از این وعده داده بود تا روز ۲۵ اردیبهشت ماه بخشی از معوقات حقوقی آنان را پرداخت کند اما با گذشت ۱۲ روز از موعد مقرر هنوز حقوق‌شان را دریافت نکرده‌اند. کارگران پیش از این از اخراج ۱۱۰ کارگر قند کامیاب در پی تعطیلی موقت کارخانه، خبر داده بودند. بر اساس این گزارش کارگران معترض در تجمع امروز با انتخاب نمایندگان، برای شکایت به اداره کار خمینی شهر اصفهان مراجعه کردند.

تجمع اعتراضی کارگران معدن شماره ۴

سنگ آهن سیرجان مقابل اداره کار!

صبح روز دوشنبه ۲۵ خرداد ماه، حدود ۲۰۰ کارگر از کارگران شرکت معدنی شهسوار ماشین، در اعتراض به عدم پرداخت ۳ ماه حقوق عقب افتاده، در مقابل اداره کار شهر سیرجان تجمع اعتراضی بر پا داشتند. کارگران می‌گویند در طول دو ماه گذشته به دلیل پرداخت نشدن حق بیمه کارگران توسط این شرکت پیمانکاری، دفترچه‌های بیمه آن‌ها تمدید نشده و از این بابت کارگران در پرداخت هزینه‌های درمانی خود دچار مشکل شده‌اند. یکی از کارگران می‌گوید در یک ماهه گذشته چند بار در مقابل فرمانداری و اداره کار جمع شدیم اما هر بار با وعده این که به زودی مطالبات معوقه پرداخت می‌شود به خانه برگشتیم اما متأسفانه هنوز هیچکس به وضعیت ما رسیدگی نکرده است. پس از تجمع امروز اداره کار اعلام کرده طی صحبتی که با کارفرمای اصلی یعنی سنگ آهن سیرجان داشته، قرار است تا پایان هفته حقوق یک ماه یعنی اسفند ماه پرداخت شود که در مقابل ما هم اعلام کردیم که اگر قرار بر پرداخت حقوق باشد باید حداقل همان سه ماه را پرداخت کنند و به وضعیت تمدید دفترچه‌های بیمه هم رسیدگی شود.

تجمع اعتراضی کارگران چوکای تالش

مقابل درب ورودی کارخانه!

صبح روز سه شنبه ۲۶ خرداد ماه، جمعی از کارگران صنایع چوب و کاغذ ایران "چوکا" در اعتراض به تعویق حقوق و محقق نشدن سایر مطالبات صنفی‌شان دست از کار کشیده و مقابل درب ورودی کارخانه در تالش تجمع اعتراضی بر پا داشتند. بر اساس این گزارش در صنایع چوب و کاغذ ایران، بیش از ۴۰۰ کارگر کار می‌کنند که از دو ماه پیش بدون قرار داد و بیمه مشغول به کارند. کارگران چوکا در این تجمع اعتراضی خواستار رفع مشکلات بیمه‌ای خود

نشانه هشدار و اعتراض به عدم دریافت ۹ ماه حقوق‌شان و اخراج ۷۰ کارگر از مجموع ۱۵۰ نفر کارگر کارخانه، یک ساعت دست از کار کشیدند. بر اساس این گزارش بی‌نظمی در پرداخت حقوق در این واحد تولیدی پوشاک یکی از اعتراضات کارگران را تشکیل می‌دهد.

تجمع اعتراضی کارگران

مجمع چهار گانه سبز مهاباد!

صبح روز یکشنبه ۱۷ خرداد ماه، ۶۰ نفر از کارگران مجتمع چهار گانه سبز مهاباد، برای چهارمین بار طی یک هفته اخیر در مقابل دفتر مرکزی این شرکت مبادرت به تجمع نموده و خواستار رسیدگی به مشکلات صنفی‌شان شدند. این کارگران روزهای دوشنبه و سه شنبه (۱۱ و ۱۲ خرداد) نیز در اعتراض به تاخیر در پرداخت ۱۱ ماه حقوق و همچنین عدم دریافت سنوات پایان سال در اقدامی اعتراضی، کار در بخش‌های مختلف مجتمع همچون "کشتارگاه هما مرغ" و "کشت و صنعت" را متوقف کرده بودند. کارگران مجتمع کشت و صنعت مهاباد می‌گویند با این که در جریان تحمعات قبلی کارفرما قول داده بود تمامی مطالبات کارگران را حداکثر تا روز شنبه ۱۶ خرداد ماه، پرداخت نماید اما متأسفانه به این وعده عمل نکرد. به همین دلیل هم کارگران این دو واحد امروز با محقق نشدن وعده مذکور تصمیم به اعتراض گرفتند. اما تاکنون همچون تحمعات گذشته پاسخ قانع کننده‌ای از کارفرما نگرفته‌اند.

کارگران معترض می‌گویند: این مجتمع شامل چهار بخش می‌باشد. که شامل "کشت و صنعت مهاباد"، "مجتمع دامداری و صنعتی مهاباد"، "مجتمع هما مرغ مهاباد" و "سردخانه زمزم مهاباد" می‌باشد. بر اساس گفته کارگران این مجتمع ۲۰۰ کارگر شرکت‌های چهارگانه این مجتمع نزدیک به یازده ماه حقوق معوقه دارند. کارگران همچنین می‌گویند که ۱۴۲ کارگر این مجتمع کشاورزی در سال ۹۳، به دلیل پی‌گیری مطالبات صنفی‌شان، اخراج شده‌اند.

تجمع اعتراضی کارگران رسمی قند کامیاب،

به خاطر عدم پرداخت حقوق معوقه شان!

صبح روز پنجشنبه ۷ خرداد ماه، ۳۰ نفر از کارگران رسمی کارخانه قند کامیاران در اصفهان، در اعتراض به بدقولی کارفرما در خصوص پرداخت حقوق‌های معوقه‌شان مقابل درب ورودی کارخانه تجمع کردند. کارگران علاوه بر حق عیدی سال ۹۳ که معادل ۲ ماه حقوق می‌باشد، حقوق ماه

گذشت ۷۰ روز از شروع سال ۹۴، نه تنها هنوز هیچ راهی برای تامین معاش همکاران اخراج شده آن‌ها پیدا نشده است بلکه اخیراً برای ۱۲ نفر از این کارگران نیز برگه احضاریه صادر شده است. این احضاریه‌ها در ارتباط با اعتراض صنفی سال گذشته صادر شده و براساس آن کارگران احضار شده باید در روز ۲۹ شهریور ماه برای دومین بار به دادگاه تکاب مراجعه کنند.

کارگران شهرداری بروجرد مقابل محل شورای

شهر به اعتراض پرداختند!

صبح روز دوشنبه ۱۱ خرداد ماه، جمعی از کارگران خدماتی و فضای سبز شهرداری بروجرد؛ در اعتراض به ۴ ماه حقوق معوقه‌شان، در مقابل ساختمان شورای شهر تجمع اعتراضی بر پا داشتند. بر اساس این گزارش، اجتماع صبح روز دوشنبه کارگران در اعتراض به برگزار نشدن جلسه ای بود که قرار بود اعضای شورای شهر بروجرد در حمایت از حقوق کارگران شهرداری این شهر برگزار کنند که با به حدنصاب نرسیدن اعضا، این جلسه برگزار نشد. بر اساس این گزارش، در اولین روز از تجمع اعتراضی کارگران که روز دوشنبه ۴ خرداد ماه، رخ داد، اعضای شورای شهر بروجرد از کارگران خواسته بودند تا امروز (۱۱ خرداد) برای حل مشکل به مسئولان فرصت بدهند.

بلاتکلیفی ۹۰۰ کارگر "ریخته گری سهند"

در پی توقف چند ماهه کارخانه!

روز پنجشنبه ۲۱ خرداد ماه، گزارش داده شد که ۹۰۰ نفر از کارگران "ریخته‌گری سهند" در زنجان هنوز حقوق اسفندماه سال گذشته را دریافت نکرده‌اند. یکی از کارگران این کارخانه می‌گوید از زمستان سال گذشته فعالیت آزمایشی شرکت ریخته‌گری سهند برای تولید فرآورده‌های آهنی شروع شد و به مرحله ی تولید شمش چدنی هم رسید اما در اواخر اسفند ماه به دلیل مشکلاتی که در تامین مواد اولیه پیش آمد به کارگران گفته شد برای انعقاد قرارداد جدید تا بعد از تعطیلات سال نو صبر کنند. به گفته این کارگر، از آزمون تا حال، رفت و آمد کارگران به شرکت به همین روال ادامه پیدا کرده اما با وجود رایزنی‌های فراوان و جلسات متعددی که برای رسیدگی به وضعیت شرکت ریخته گری سهند از سوی مسئولین استان صورت گرفته هنوز وضعیت شروع به کار مجدد این شرکت مشخص نیست و کارگران هم در بلاتکلیفی به سر می‌برند. این کارگر در ادامه گفت در حال حاضر با پیگیری‌هایی که انجام شده، حقوق بهمن ماه پرداخت شده اما هنوز موفق به دریافت حقوق اسفند سال گذشته نشده ایم.

کارگران "نوپوش" رشت جهت هشدار به

کارفرما یکساعت دست از کار کشیدند!

روز یکشنبه ۱۷ خرداد ماه، کارگران کارخانه "نوپوش" از زیرمجموعه‌های کارخانه پشم بافی "ایران برک" رشت، به

شدند. همچنین تجدید قرارداد کار کارگران از دیگر مطالبات کارگران عنوان شده است.

تجمع کارگران پیمانکاری معدن البرز شرقی، در اعتراض به عدم دریافت سه ماه حقوق!

صبح روز یکشنبه ۲۴ خرداد ماه، کارگران پیمانکاری معادن زغال سنگ البرز شرقی واقع در منطقه طرزه استان سمنان، در اعتراض به تعویق بیش از سه ماه حقوق در محوطه معدن مقابل درب ورودی تونل مادر تجمع کردند. بر اساس این گزارش در این واحد معدنی حدود ۶۰۰ کارگر به صورت رسمی و ۸۰۰ کارگر به صورت پیمانکاری اشتغال دارند که تجمع امروز مربوط به کارگران پیمانکاری است که از اسفند ماه سال ۹۳ حقوق نگرفته اند. علاوه بر تاخیر ۳ ماهه در پرداخت حقوق کارگران پیمانکاری، دو ماه حقوق کارگران رسمی نیز به تاخیر افتاده است. همچنین گفته می شود ۵۵ نفر راننده اتوبوس و کامیون نیز سه تا چهار ماه است که دستمزدشان را دریافت نکرده اند. این کارگران تحت قرارداد یک شرکت پیمانکاری با معدن البرز شرقی برای جابجایی کارگران و زغال سنگ استخراج شده، همکاری دارند. در خاتمه گزارش آمده است واحد معدنی طرزه شامل تونل های یک و دو، تونل غربی، تونل مرکزی، تونل شرقی، تونل مادر، تونل برناکی، تونل کلاریز، تونل ۳۵، تونل ۱۵ و تونل ۴۲ می شود که در هر یک از آن ها دو تا سه پیمانکار فعالیت دارند. به دنبال این که کارفرما پذیرفت یک ماه از دستمزدهای کارگران را پرداخت کند، این تجمع اعتراضی به پایان رسید.

کارفرمای شیشه آبکینه از ورود ۵ کارگر به داخل کارخانه جلوگیری می کند!

روز یکشنبه سوم خرداد ماه ۵ کارگر اخراجی کارخانه شیشه آبکینه اعلام کردند که علیرغم این که اداره کار در تاریخ ۲۵ فروردین ماه رای به بازگشت آن ها به سر کار داده است اما کارفرما از اجرای این حکم شانه خالی می کند. بر اساس این گزارش در پی تشدید اعتراضات صنفی کارگران کارخانه شیشه آبکینه در اسفند ماه سال ۹۳، در تاریخ ۲۹ اسفند ماه کارفرما از ورود ۲۰ نفر از کارگران معترض به کارخانه جلوگیری نمود. اما با رای اداره کار در تاریخ ۲۵ فروردین ماه همه کارگران اخراجی حق بازگشت به کار پیدا کردند. اما این حکم هنوز برای ۵ نفر از کارگران، اجرا نگشته است، و همچنان کارفرما به بهانه های مختلف مانع ورود این کارگران به کارخانه می شود.

این گزارش به نقل از کارگران می افزاید پیش از آن که کارفرما از ورود کارگران به کارخانه جلوگیری کند، کارگران در روز (۵ اسفند ۹۳) در اعتراض به تعویق چهار ماه حقوق، در مقابل ساختمان اداره کار شهرک صنعتی البرز تجمع کرده بودند.

تعطیلی موقت کارخانه و

اعتراض کارگران نیشکر هفت تپه!

صبح روز شنبه ۲ خرداد ماه، جمعی از کارگران مجتمع نیشکر هفت تپه در اعتراض به تعطیلی موقت این واحد تولیدی و نگرانی از آینده شغلی شان مقابل درب ورودی این کارخانه تجمع کردند. به گفته کارگران، با قطع گاز کارخانه، کارگران در ۲۰ روز گذشته کاری برای انجام دادن نداشته اند. حدود ۲۰۰ کارگر پیش از تعطیلی موقت در کارخانه نیشکر هفت تپه مشغول بکار بودند. کارگران کارخانه نیشکر هفت تپه در دو ماه گذشته یعنی اردیبهشت و فروردین ۹۴، دستمزد دریافت نکرده اند. در این گزارش کارگران می گویند معوقات حقوقی کارگران روزمزد در این واحد تولیدی به سه ماه می رسد و تعدادی از راننده های کامیون که با ماشین های استیجاری در این مجتمع مشغول به کارند مدعی اند در ۸ ماه گذشته با آنان تسویه حساب نشده است.

تداوم مبارزه کارگران شهرداری قم با تجمع مقابل شهرداری و شورای شهر!

صبح روز شنبه ۲ خرداد ماه، کارگران پیمانکاری فضای سبز شهرداری قم در ادامه اجتماع اعتراضی روز چهارشنبه ۳۰ اردیبهشت ماه خود، در اولین روز این هفته مقابل ساختمان شهرداری و شورای شهر قم تجمع کردند. بر اساس این خبر دلیل ادامه یافتن این اجتماع صنفی وضعیت نامعلوم امنیت شغلی حدود ۳۰۰ کارگری است که دست کم از حدود ۲ تا ۱۵ سال پیش به عنوان نیروی پیمانکاری در فضای مناطق هشت گانه شهرداری قم مشغول کار بودند. کارگران می گویند به دنبال تجمع روز چهارشنبه مسئولان استانداری به آن ها گفتند که موضوع اخراج صحت ندارد و ظرف مدت ۵ روز همه چیز مشخص می شود و آن ها می توانند از روز بعد (پنجشنبه ۳۱ اردیبهشت ماه) به کار قبلی خود بازگردند. اما برخی از کارگران می گویند برخلاف گفته های مسئولان استانداری، در برخی از مناطق یا از حضور کامل آن ها در محل کار جلوگیری شده و یا برخی پیمانکاران قسمتی از فعالیت های روزمره را بصورت موقت متوقف کرده اند.

در تداوم مبارزه کارگران شهرداری در قم صبح روز یکشنبه ۳ خرداد ماه، یکی از کارگران معترض اطلاع داد که کارگران پیمانکاری فضای سبز شهرداری قم، بار دیگر در مقابل ساختمان شورای شهر تجمع کردند. این کارگر در ادامه افزود که در جریان تجمع روز سه خرداد، یکی از مسئولان شورای شهر با حضور در جمع تجمع کنندگان گفت که براساس مصوبه شورای شهر قرار است وضعیت

قرارداد پیمانکاران فضای سبز شهرداری قم از کارمین به کار حجمی تغییر یابد. این کارگر می گوید: هرچند براساس گفته مسئولان شورای اسلامی شهر قم پس از مشخص شدن نهایی قراردادهای کار پیمانکاران فضای سبز تکلیف شرایط کار کارگران پیمانکاری فضای سبز نیز مشخص خواهد شد اما نگرانی ما این است که در نتیجه این تحولات شرایط جدید کار به زیان ما تمام شود. وی در خاتمه گفت، آن طور که شنیده ایم در ساختار جدید قرار است شرایط کار ما بطور اساس متحول شود و پس از اخراج احتمالی گروهی از همکاران، دریافتی هریک از کارگران باقیمانده نهایتا تا مبلغ حدودی ۸۰۰ هزار تومان در هر ماه کاهش یابد.

روز دوشنبه ۴ خرداد ماه، کارگران اخراج شده فضای سبز شهر قم در باره وضع خود گزارش دادند که به تازگی از سوی پیمانکاران جدید، از تعدادی از آن ها خواسته شده است تا با قبول شرایط متفاوت به کار قبلی خود بازگردند. در شرایط جدید در برابر افزایش ساعات کار دستمزد آن ها بصورت چشمگیری کاهش یافته است. این کارگران در توضیح امر می گویند که در زمان پیمانکاران قبلی آن ها در ازاء انجام حداقل هشت ساعت کار در روز، برخورداری از حق تعطیلی روز جمعه و حق انجام اضافه کاری تا سقف یک میلیون و دویست هزار تومان در ماه دستمزد می گرفتند اما با وجود افزایش ۱۷ درصدی دستمزدهای سال ۹۴، آن ها باید از این به بعد بدون برخورداری از مزایای انجام اضافه کاری و یا حق برخورداری از مرخصی و تعطیلی روز جمعه، به همان کار سابق مشغول شوند و در عوض نهایتا تا نزدیک به ۹۰۰ هزار تومان دستمزد بگیرند. کارگران معترض فضای سبز شهرداری قم می گویند این تعدیل مزدی نتیجه تغییراتی است که باعث شده است تا در قرار دادهای جدید پیمانکاران فضای سبز با شهرداری قم نوع کار از "قرارداد معین" به "حجمی" تبدیل شود. در خاتمه گزارش به نقل از کارگران معترض آمده است در این دوره اعتراض، پیمانکاران فضای سبز از طریق استخدام کارگران روزمزد ارزان قیمت و یا متوقف کردن برخی فعالیت های خود تلاش کردند کار را با وجود اعتصاب کارگران ادامه دهند.

اعتراض کارگران رجاء به عدم پرداخت ۲ ماه حقوق!

صبح روز سه شنبه ۵ خرداد ماه، کارگران شرکت رجاء، در برخی از بخش ها از جمله قسمت برق، فنی و موتورست ها دست از کار کشیدند و در مقابل اداره تعمیرات و نگهداری شرکت رجاء تجمع اعتراضی برپا کرده اند. به گفته کارگران، از هفته های گذشته به کارگران وعده پرداخت حقوق و مزایای معوقه داده شده بود، اما با ادامه یافتن تعویق حقوق، کارگران تعدادی از بخش های شرکت رجاء امروز تصمیم گرفتند دست از کار بکشند. بر اساس این خبر کارگران تهدید شده اند که در صورت بروز واکنش اعتراضی یا تعطیلی بخش یا واحد مربوطه، با آنان برخورد

هم به مدیرعامل پالایشگاه شکایت می‌برم می‌گوید این قضیه به پیمانکار مربوط است." وی در این گفتگو فاش کرد حادثه‌ای که برای او اتفاق افتاده است در تاریخ ۲۸ اردیبهشت ماه امسال به مراجع رسمی گزارش شده است. این اطلاعات از آن جهت حائز اهمیت است که اولین حادثه منجر به مرگ در جریان تعمیرات اساسی پالایشگاه امام خمینی شانزده روز ۷ اردیبهشت به وقوع پیوست. در این حادثه ۷ کارگر بر اثر استنشاق گاز سولفید هیدروژن مصدوم شدند که سه تن از آن‌ها جان باختند. این حادثه تنها دو روز پس از وقوع حادثه برای این کارگر و دقیقاً به همان شکل اتفاق افتاد. علاوه بر این، حداقل دو حادثه دیگر به ترتیب در نیمه شب ۷ اردیبهشت و روز ۱۵ اردیبهشت در پالایشگاه شازند به وقوع پیوست که این حوادث نیز به مرگ یک کارگر و مصدومیت ده‌ها کارگر دیگر منجر شد.

وزارت کار در حمایت از درخواست

کارفرمایان، مصوبه خود را پس گرفت!

پس از اینکه وزارت کار در اواسط خرداد ماه با انتشار دستور العملی انعقاد قرارداد های کمتر از یک سال با کارگران مشاغل دائمی را ممنوع اعلام نمود. رئیس انجمن صنفی کارفرمایان ایران با ارسال نامه ای به معاون روابط کار وزارت کار ضمن اعتراض به این تصمیم درخواست کرد: "چون به نظر می‌رسد اجرای مفاد دستورالعمل شماره ۴۰ روابط کار، نیاز به بررسی بیشتر با حضور نمایندگان کارفرمایان و نمایندگان کارگران و مسئولین محترم وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی دارد، تقاضا می‌نماید با انجام جلسات مربوط در این زمینه و حصول نتیجه قابل عمل، دستور فرمائید در صورت امکان فعلاً مفاد دستورالعمل اشاره شده اجرا نگردد." به دنبال این تقاضا روز سه شنبه ۲۶ خرداد ماه، پایگاه رسمی وزارت کار از توقف اجرای مصوبه مزبور خبر داد. تا بار دیگر نشان دهد که در حمایت از کارفرمایان از هیچ اقدامی کوتاهی نکرده است.

وزیر اطلاعات جمهوری اسلامی از امکان

تبدیل تجمعات صنفی به سیاسی خبر داد!

به گزارش ایسنا: وزیر اطلاعات جمهوری اسلامی عصر روز شنبه ۹ خرداد ماه، در جمع فرمانداران سراسر کشور اعلام کرد که طبق اطلاعات ناچا در دو ماه اول سال ۹۴ تجمعات صنفی ۵۵ درصد افزایش داشته است، بنابراین امکان تبدیل این تجمعات به اعتراضات سیاسی و چالش های امنیتی وجود دارد.

میدان نبوت شهر سنج فعالیت می کنند، اعلام داشتند که ۷ ماه است که به آنان حقوقی پرداخت نشده است. بر اساس این گزارش شرکت مزبور به بهانه پرداخت نشدن صورت وضعیت های مالی از سوی شهرداری سنج، حقوق کارگران را طی ۷ ماه گذشته پرداخت نکرده است. بر اساس این گزارش، کارگران می گویند: به دلیل کوتاه بودن مدت قرارداد کارشان و ترس از اخراج، قدرت پیگیری مطالبات صنفی شان را ندارند.

کارگر حادثه دیده در پالایشگاه شازند

از دلایل رخ دادن چنین حوادثی میگوید!

به گزارش ایلنا به تاریخ دوشنبه ۱۱ خرداد ماه، پس از وقوع سه حادثه پیاپی در هنگام تعمیرات اساسی پالایشگاه شازند که به کشته شدن چهار کارگر انجامید، یک کارگر این پالایشگاه از وقوع حادثه دیگری برای خود در روز شنبه ۵ اردیبهشت ماه، و پیش از حوادث مرگبار بعدی خبر داد. او معتقد است اگر حادثه ای که برایش اتفاق افتاد علت یابی و با مقصرائش برخورد می‌شد، همکارانش اینک زنده بودند. این کارگر مصدوم پالایشگاه امام خمینی شازند در توصیف حال این روزهایش می‌گوید روز شنبه ۵ اردیبهشت ماه امسال، دقایقی پس از ورود به رآکتور مستقر در واحد ۱۸ پالایشگاه امام خمینی شازند به دلیل استنشاق گاز سولفید هیدروژن بیهوش شده است. آن طور که بعدها برایش روایت کردند همکارش که در دریاچه رآکتور ایستاده بوده با داد و فریاد از سایر کارگران کمک خواسته است و پس از آن که او را از رآکتور خارج کردند، هر دو را به بیمارستان ولیعصر اراک منتقل کردند. این کارگر پیمانی پالایشگاه شازند در بخشی از این گفتگو درباره نحوه استخدامش در این پالایشگاه افزود "من بومی این منطقه هستم، ساکن روستای خط سفلی در نزدیکی پالایشگاه شازند. امسال اولین باری بود که برای دوره ۴۵ روزه اورهال [تعمیرات اساسی] استخدام شدم. ۸ روز کار کرده بودم که دچار این حادثه شدم. مرا به عنوان کارگر ساده استخدام کرده بودند، اما می‌خواستند وارد رآکتور شوم. نه راهنمایی‌ام می‌کردند، نه آموزش دیده بودم و نه تخصص این کار را داشتم". این کارگر در بخش دیگری از سخنان می‌گوید: "تاکنون بیش از ۵ میلیون تومان برای درمان صدمات وارده به مغز و ریه‌ام هزینه کرده ام، اما پزشکان گفته‌اند حداقل ۵ میلیون تومان دیگر باید هزینه کنم تا دوره درمانش کامل شود. وی ادامه داد تحت پوشش بیمه روستاییان قرار دارم اما هنگامی که به بیمارستان‌های امیرالمومنین و ولیعصر اراک مراجعه کردم، رؤسای این دو بیمارستان به من گفته‌اند بیمه، هزینه‌های درمانش را پرداخت نمی‌کند. همه هزینه‌ها را تاکنون از جیب خودم پرداخت کرده‌ام. پیمانکار [شرکت پتروسازان] و پالایشگاه نه تنها حاضر نیستند این هزینه‌ها را پرداخت کنند که دستمزد روزهایی که در پالایشگاه مشغول به کار بودم را هم گرو نگه داشته‌اند. پیمانکار می‌گوید ابتدا باید رضایت بدهم تا بعد حق و حقوقم را پرداخت کند. وقتی

خواهد شد. یکی از کارگران در این ارتباط می‌گوید چون برخی از بخش‌ها در حال حاضر تنها در ایران فعال هستند، مدیران تهدید کرده‌اند که اگر واکنش اعتراضی صورت بگیرد این بخش‌ها به طور کامل جمع می‌شوند. در ادامه این گزارش آمده است که: پیش از این و در تاریخ ۱۰ اردیبهشت ماه از سوی دفتر مدیرعامل رجا، اعلام شده بود کلیه معوقات حقوقی کارگران پیمانی رجا در شرف پرداخت است. وعده‌ای که با گذشت ۲۵ روز از آن زمان هنوز محقق نشده است.

ظهر روز چهارشنبه ۶ خرداد ماه، در پی اعتصاب و اعتراض کارگران پیمانی برخی شرکت های پیمانی زیرمجموعه رجا بخشی از مطالبات معوقه کارگران به حساب شرکت های پیمانکاری واریز شد و قرار است این مبالغ صبح فردا به حساب های کارگران واریز شود. این گزارش به نقل از کارگران افزود مبالغی که به حساب شرکت‌های پیمانکاری واریز شده متفاوت است و مجموعاً می‌توان این گونه برآورد کرد که تنها ۵ تا ۱۰ درصد از مجموع مطالبات سه ماهه به حساب کارگران واریز می‌شود. شرکت رجا، یکی از شرکت‌های زیرمجموعه شستاست و گفته می‌شود نزدیک به ۳۰ هزار کارگر پیمانی دارد.

اخراج ۱۸ کارگر طی ۲ ماه و عدم پرداخت ۲

ماه حقوق کارگران کارخانه کیوان در همدان!

روز یکشنبه ۱۷ خرداد ماه، کارگران کارخانه کیوان در همدان از عدم پرداخت ۲ ماه حقوق و اخراج ۱۸ کارگر این کارخانه خبر داده و گفتند کارگران کارخانه حقوق ماه های فروردین و اردیبهشت ۹۴ را دریافت نکرده اند. قرار بود در هفته گذشته دستمزد معوقه شان پرداخت شود اما تا به امروز خبری از پرداخت معوقات حقوقی نشده است. این گزارش به نقل از کارگران می افزاید: در این کارخانه به دلیل آن چه "رکود تولید" خوانده شده است، از ابتدای اردیبهشت ماه سال جاری تاکنون ۱۸ نفر از کارگران اخراج و به بیمه بیکاری معرفی شده اند.

صد کارگر کارخانه گسترش مانا ساز، دو ماه

حقوق دریافت نکرده اند!

روز یکشنبه ۱۷ خرداد ماه، کارگران کارخانه گسترش مانا ساز شهرستان آبیگ قزوین که در زمینه تولید قطعات سنگین بتنی و فلزی فعالیت دارند، اعلام داشتند که ۱۰۰ کارگر رسمی قدیمی و قرارداد موقت با سابقه در این کارخانه مشغول کارند که علاوه بر عدم دریافت حقوق فروردین و اردیبهشت ماه سال جاری، حق بیمه آنان نیز از بهمن ماه سال ۹۳ تاکنون به تامین اجتماعی پرداخت نشده است.

۳۰ کارگر پروژه تونل انقلاب سنج،

۷ ماه حقوق دریافت نکرده اند!

روز پنجشنبه ۷ خرداد ماه، ۳۰ کارگر نگهبان شاغل در شرکت پیمانکاری معتبر، که در احداث تونل انقلاب در

برای آشنایی با دیدگاه ها و
تحلیل های چریکهای فدائی
خلق ایران از سایت های زیر
دیدن کنید:

www.siahkal.com

www.ashrafdehghani.com

برای تماس با چریکهای فدائی خلق
ایران با نشانی زیر مکاتبه نمایند:

BM BOX 5051

LONDON

WC1N 3XX

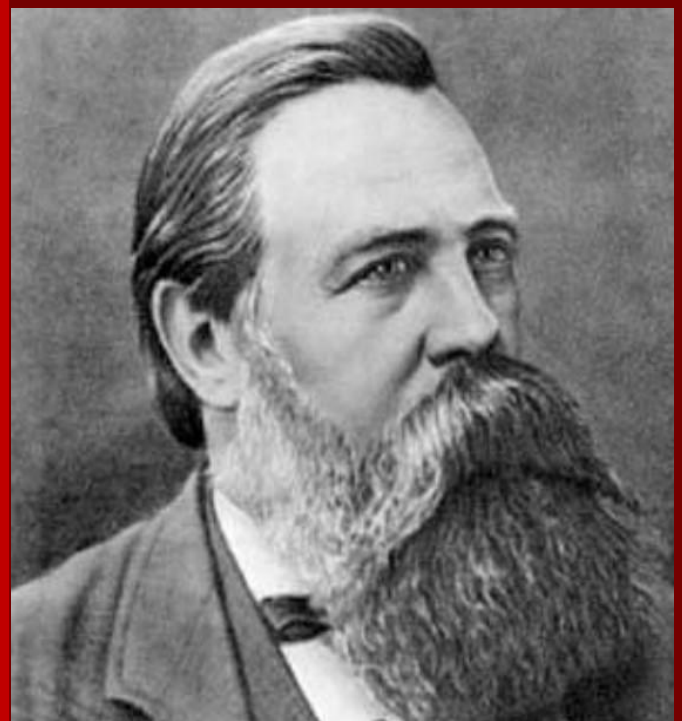
آدرس پست الکترونیکی:

E-Mail:

ipfg@hotmail.com

چریکهای فدائی خلق ایران

"زمانی که فردی به فردی دیگر آسیب جسمی وارد می آورد، آن هم آسیبی که به مرگ وی بیانجامد، این را ما قتل غیر عمد می نامیم؛ و هنگامی که شخص ضارب از پیش بداند که آسیب وارده به مرگ طرف مقابل منجر خواهد شد، آنگاه عمل او را قتل عمد می نامیم. هنگامی که جامعه صد ها پرولتر را در چنان وضعی قرار می دهد که آنها به طور حتم به دام مرگی زودرس و غیر طبیعی می افتند، مرگی به همان اندازه ناشی از اعمال خشونت که مرگ در اثر شلیک گلوله و یا به ضرب شمشیر، وقتی جامعه هزاران انسان را از شرایط لازم حیات محروم ساخته و آنها را در شرایطی قرار می دهد که در آن قادر به زندگی کردن نیستند، وقتی آنها را به زور چوب قانون مجبور می سازد که در این شرایط بمانند تا مرگ که نتیجه اجتناب ناپذیر این شرایط است فرا رسد؛ وقتی جامعه می داند و به خوبی هم می داند که این هزاران نفر اجباراً قربانی این شرایط خواهند شد، و با وجود این، شرایط مربوطه را برقرار نگاه می دارد، این عمل جامعه یک نوع قتل عمد است، درست مثل قتل عمد توسط یک فرد؛ قتل پنهانی و خائفانه، قتل که هیچ کسی نمی تواند در قبال آن از خویشتن دفاع کند. قتل که ظاهراً قتل نیست، زیرا کسی قاتل را نمی بیند، زیرا که مرگ این قربانی چونان مرگی طبیعی به نظر می آید چرا که در آن، تعرض به عمل آمده بیشتر ناشی از بی عملی ست تا انجام وظیفه. ولی در هر حال در اینجا ارتکاب به قتل عمد محرز است "

(فردریک انگلس "وضع طبقه کارگر در انگلستان")

بر قرار باد جمهوری دمکراتیک خلق به رهبری طبقه کارگر!